

Discurs del president de l'ICIP en motiu del lliurament del Premi ICIP Constructores de Pau 2017

Molt honorable president del Parlament de Catalunya, membres del Parlament i d'altres institucions, amics i amigues, bona tarda.

President, moltes gràcies per acollir, un cop més, aquest acte a la casa de tots.

No em puc estar de dir, en començar la meva intervenció en aquest acte, que fa poc més d'un any ens trobàvem en aquesta mateixa sala donant el Premi ICIP Constructores de Pau 2016 a Brigades Internacionals de Pau, amb la presidenta Carme Forcadell, avui empresonada per cometre el delicte de permetre parlar de tot a la casa del diàleg, que és aquest Parlament. També hi era el conseller Raül Romeva, igualment empresonat, que té els valors i l'ideal de la pau arrelats en el seu pensament i en la seva conducta. Penso que expresso el sentir de tots els meus companys i companyes de Junta de Govern de l'ICIP si proclamo, ara i aquí, la nostra consternació davant la davallada democràtica que estem vivint a l'estat espanyol, i la nostra preocupació per cada persona que accepta una retallada de drets i llibertats en nom de la seguretat, en nom d'una bandera o de qualsevol idea que es consideri sagrada.

L'Institut Català Internacional per la Pau, que va néixer amb la voluntat explícita de fomentar el valor del diàleg en la resolució de conflictes arreu del món, s'ha de fixar ara especialment en el que passa a casa nostra. Hem tingut fins ara una intervenció com a facilitadors discrets d'alguns conflictes, a Colòmbia o al País Basc. Avui ens imposem la responsabilitat d'aportar rigor als relats exacerbats, de denunciar falsedats o exageracions, d'intentar neutralitzar discursos d'enfrontament, de fomentar el diàleg i la bona convivència a casa nostra, en definitiva, de construir pau i de fer les paus.

Per això, abans de parlar del premi i de l'amic premiat, l'Arcadi, és necessari donar valor al que avui estem fent: un acte de reconeixement a una persona de pau, que suposa també un acte d'agraïment a milers i milers de persones de pau, en aquest Parlament que representa la continuïtat i el llegat de les Assemblees de Pau i Treva creades al segle XI i del Consolat de Mar, creat al segle XIII.

I entre aquesta munió de gent, vull agrair a totes les persones que ens acompanyeu avui, que heu volgut significar amb la vostra presència que esteu a prop del treball de l'ICIP i voleu retre homenatge a la persona que tan merescudament rep avui el premi. Moltes gràcies.

Aquesta és la setena edició del premi, que ha reconegut trajectòries personals o col·lectives defensores de drets, persones implicades en les causes socials i polítiques del seu temps (com l'Arcadi Oliveres) i que han donat una resposta valenta, compromesa i contundent davant la injustícia d'un sistema econòmic i de poder que, arreu, necessita contenció i regulació per la tendència als seus excessos i per la tendència intrínseca a defensar prioritàriament els poderosos i els privilegis. Fem un breu repàs a la tasca dels premiats anteriorment.

A més del Premi extraordinari al Parlament de Catalunya, l'any 2011 va ser premiat el col·lectiu d'objectors i insubmisos, en la persona de Pepe Beúnza, primer objector de consciència al servei militar obligatori per raons ideològiques i no religioses.

L'any 2012 el premi va ser per a les Mares de Soacha, a Colòmbia, per la seva lluita persistent per la justícia i per la pau en aquell país, després que els seus fills van ser executats extrajudicialment per l'exèrcit colombià.

El Premi ICIP 2013 es va lliurar a l'exgeneral d'origen serbi Jovan Divjak, per la seva defensa de la ciutat de Sarajevo i la seva dilatada tasca cívica a favor de les víctimes de la guerra. L'any 2014 es va distingir la Lliga Internacional de Dones per la Pau i la Llibertat (WILPF), pel seu treball centenari i pel seu recorregut. El guardó corresponent al 2015, va ser per al pare Joan Botam, caputxí, valorant de forma especial la seva tasca a favor de la pau i en defensa del diàleg interreligiós.

Finalment, el Premi ICIP 2016 s'atorgà a Brigades Internacionals de Pau, per la seva trajectòria de molts anys de protecció dels defensors dels drets humans que treballen

en àrees de repressió o conflicte armat. (Estar al costat dels qui veuen conculcats els seus drets més fonamentals, i que pateixen risc per la pròpia vida i seguretat, *acompanyar-los*, està en el cor mateix de l'ètica de la cura que promovem des de les institucions i entitats que treballem per la pau).

Avui reconeixem i valorem una trajectòria personal vital, la de l'Arcadi, així, quasi sense cognom perquè el nom ho diu tot. En l'Arcadi Oliveres reconeixem moltes coses, però fonamentalment la tossuderia a implicar-se en totes les causes de pau i de justícia global. Cal reconèixer que quan hem compartit algunes d'aquestes causes m'ha arribat a neguitejar la seva incapacitat per dir que no a cap cosa que li demanés algú i fos justa. Però amb la dita que "en el món treballen els cansats" n'ha tingut prou per dir sempre que sí. Bé, amb això i amb una companya, la Janine, que ha estat sempre "en peu de pau" al seu costat.

L'Arcadi Oliveres és d'aquelles persones que fa bona la dita que "res del que és humà li resulta aliè". Veritablement, és un privilegi compartir històries amb persones com l'Arcadi, que tenen com a motor la indignació però no es queden en la crítica i prou, sinó que davant de cada protesta apunten una proposta positiva i real. Quan la bondat se suma a la voluntat de justícia, estem davant d'una persona autènticament compromesa. Així veig l'Arcadi, i així el reconeix moltíssima gent que l'ha tractat.

En la glossa posterior ja es detallarà més la seva trajectòria. Deixeu-me dir, només, que participar en el lliurament d'un premi a un amic –i em consta que ho és de moltíssimes de les persones que estem en aquesta sala—té una connotació molt especial, perquè suposa compartir els seus anhels i treballs, celebrar que la defensa dels drets i de la justícia es mereixen un gran premi i celebrar, també, que la humanització del món és possible.

Seguirem treballant, Arcadi, per aquesta humanització, construint pau i fomentant la bona convivència entre tothom. Moltes gràcies.

Xavier Masllorens i Escubós
President de l'ICIP
Barcelona, 17 d'abril de 2018